

La JSC feminista: (R) EVOLUCIONANT EL MÓN

Arriba una data cabdal pel moviment feminista, el Dia Internacional dels Drets de les Dones, el 8 de març, amb tot el que representa aquest dia per les dones de tot el món i per la societat.

És important que tinguem sempre present d'on venim, i per això cal recordar com neix el 8M. Per fer-ho ens hem de remuntar al 8 de març de 1857, quan milers de treballadores d'una fàbrica tèxtil de Nova York van iniciar una protesta per lluitar pels seus drets i posar fi a les discriminacions i misèries que estaven patint. Van sortir al carrer sota el lema "Pan y roses" i va suposar de les primeres manifestacions de dones.

Avui, cent seixanta-cinc anys després seguim patint discriminacions pel fet de ser dones, i segueix sent una necessitat imperant sortir al carrer a reivindicar i lluitar pels nostres drets.

Ángela Davis deia que el feminisme és la idea radical que les dones som persones, així és, i respon a la realitat de què la meitat de les persones del món patim discriminació com a dones des del mateix moment del nostre naixement.

Hem avançat, és cert, però ens continuen matant, violentant, agredint, discriminant. Aquest 8M no podem oblidar a totes les dones que ja no estan entre nosaltres. Hem començat un altre any amb notícies negres cada dia, notícies que semblen que "acostumen" a la societat a la violència masclista en comptes de crear un rebuig conjunt contra els maltractadors. Nenes assassinades, violentades. Milers i Milers de dones que viuen una violència en silenci diàriament que mata en vida. Fills i filles víctimes de violència masclista, infància en risc. Por quan caminem pel carrer, quan intentem gaudir dels espais d'oci, perquè no estem segures. Homes que compren el cos de les dones per violar-les, perquè la prostitució és violació i per això tenim el convenciment d'abolir-la. El nostre cos ni es compra ni es ven. No ho podem permetre.

Això es TERRORISME MASCLISTA. I li hem de dir pel seu nom.

Davant d'això, discursos de la dreta i l'extrema dreta que neguen la realitat i que avalen i reproduïxen masclisme. No ho podem permetre i ho hem de combatre, amb legislació, pedagogia, activisme, amb FEMINISME.

Tenim molts reptes al davant, després de la situació de pandèmia mundial encara s'han fet més evidents i urgents. Reptes en matèria laboral, la bretxa salarial a Catalunya és del 22,2%, els treballs feminitzats són els pitjors remunerats i amb pitjors condicions; les jornades parcials o reduïdes, en moltes ocasions per una corresponsabilitat que no és real, una maternitat que penalitza a les mares, uns suplementos de salaris totalment masculinitzats. Per uns sostres de vidre que necessiten ser trencats ja. Uns terres enganxifosos que impossibiliten les trajectòries de moltes dones. Per acabar amb aquesta desigualtat laboral necessitem legislació i podem dir amb orgull que el Govern estatal socialista ens fa avançar en drets amb la Reforma Laboral i la pujada del Salari Mínim Interprofessional, que ha d'aconseguir que aquesta bretxa i desigualtats disminueixin.

Hem d'apostar per la igualtat d'oportunitats a través d'una coeducació que garanteixi acabar amb les bretxes formatives, les carreres estereotipades i, per tant, que els àmbits STEAM es feminitzin. La ciència necessita a les dones. Acabem amb els estereotips i rols que encasellen a les nenes des de petites i que arrosseguem durant tota la vida, marcant les nostres vides, tallant les nostres oportunitats.

Exigim, també, la necessitat d'acabar amb la cosificació i sexualització dels nostres cossos. Està clar que "dan miedo nuestras tetas", i no pararem fins a acabar amb la censura que patim quan som nosaltres mateixes les que gaudim del nostre cos, de la nostra sexualitat, de la nostra naturalesa.

La desigualtat és estructural, pel que és necessari una formació en perspectiva feminista en tots els sectors, per tal de poder aplicar la mirada en tots els àmbits de la societat. Aquesta és l'única forma d'avançar i creiem en la política com l'eina fonamental per transformar la nostra realitat i aconseguir aquesta fita. No podem donar ni un pas enrere legislativament, al contrari, necessitem els impulsos dels governs socialistes en tots els nivells.

Reivindiquem la figura de totes les dones, tantes i tantes invisibilitzades al llarg de la història que mereixen estar als llibres i a les nostres ments. Les nostres besàvies, àvies, mares, que ens han obert camí perquè nosaltres avui estem lluitant des d'unes posicions més avançades. També reivindiquem totes les dones presents, de l'actualitat, que lluiten per **(R)EVOLUCIONAR EL NOSTRE MÓN.**

Reivindiquem la sororitat i l'afidament com a procés per aconseguir que avancem juntes, perquè el feminisme és una qüestió de justícia i democràcia.

La JSC sortirà al carrer, un any més, aquest 8M, a reivindicar els nostres drets i la nostra història, amb l'orgull de ser una organització feminista que treballa amb aquest objectiu cada dia de l'any.

El camí és llarg, però amb la lluita col·lectiva, arribarem.